

UPPSATS

Akharas

En studie kring hinduisk brottningskultur

Joakim Fellers

Religionshistoria II

Höstterminen 2008

Religionshistoriska avdelningen

Stockholms Universitet

1. INLEDNING	2
1.1 INLEDNING OCH SYFTE.....	2
1.1 FRÅGESTÄLLNINGAR	3
1.2 LITTERATUR	3
1.3 METOD OCH DISPOSITION	3
2 UNDERSÖKNING	4
2.1 LIVET I EN AKHARA	4
2.2 KROPPSKULTUREN.....	5
2.3 CELIBATÄR ASKETISM INOM AKHARAS	7
2.4 RELIGIOSITET I AKHARAS	10
2.5 AKHARAS, HINDUNATIONALISM OCH MASKULINITET	11
3 SAMMANFATTNING OCH SLUTSATSER	13
4 LITTERATUR	15

1. Inledning

1.1 Inledning och syfte

Vad är det som gör att man väljer att ingå i en frivillig rörelse vilken, åtminstone sett ur mitt perspektiv, lyfter en människa ur sin naturliga miljö, och in i ett sammanhang där han tillsammans med andra rättar in sig i en auktoritär miljö, där man överger vissa för mig naturliga, eller åtminstone i livet grundläggande element, såsom exempelvis självvaldhet vad gäller mat, sömn, hälsa, religiös praxis och sex? Inom det indiska samhället förekommer denna form av institutioner, gestaltat av Akharas, en form av inrättningar där *Bharatiya kushti*, indisk brottning, praktiseras, och denna kan ses som tämligen unik i sin utformning, även om själva den idrottsliga brottningsformen som praktiseras inom akharas återfinns i olika former runt hela Asien. Denna form av idrottsutövande kan ses inte bara som en idrott, utan även som en livsåskådning, ett sätt att leva, med sedvänjor som letar sig långt tillbaka i historien, och vars traditioner innefattar starka drag av kroppskultur, asketism och sexuell avhållsamhet. Men hur ter sig denna avhållsamhet, och vad är det som driver en individ inom dessa rörelser att frivilligt göra avkall på materiella och sexuella faktorer?

Akharas står som bas för denna maskulina form av kultur. Noterbart är att dessa utövare kan härröra i både höga och låga kaster, och det finns alltid en guru som grundat och/eller leder medlemmarna av akharan i deras dagliga liv. Att vara en del av denna form av institution förefaller vara att känna sig som en del av något större än bara brottning som idrott, eller en förening av likasinnade. Kan man kanske tala om en medlem av en akhara som en bärare av en identitet, där de värderingar och de disciplinära normer som eftersträvas utgör en hel livsåskådning, vilken genomsyrar allt man gör i livet, och som inte begränsas till att följas under utövandet av brottning? Syftet med uppsatsen är att undersöka akharas som centra för främst maskulinitet med utgångspunkt i de speciella kulturella yttringar som präglar denna form av religiöst präglade traditionella miljöer; om det finns något samband mellan verksamheten inom dessa akharas och hindunationalistisk aktivism.

1.1 Frågeställningar

- Hur reproduceras maskuliniteten inom akharas?
- Hur ser kopplingen ut mellan sexualitet, celibatär asketism och nationalism inom akharas?

1.2 Litteratur

I den litteratur som jag valt ut till studien har jag primärt sökt efter beskrivningar och forskning som behandlar den indiska brottningskulturen i allmänhet, och akhara-institutionernas kulturella tradition i synnerhet. Den främsta källan till detta kan sägas vara Joseph Alters bok *The Wrestler's body – Identity and ideology in north India*, vilken skildrar akhara-traditionen inifrån. Denna bok kan snarast ses utifrån ett antropologiskt perspektiv, men även som en studie i den livsåskådning och filosofi som präglar brottarnas liv. Jag tar här även upp av G. M. Carstairs *The twice-born : a study of a community of high-caste*. Vidare diskuterar Christophe Jaffrelot i sin bok *Hindu nationalism* de politiska förhållanden som präglar hinduisk nationalism, och inom vilken akharas spelar en roll, och kring detta ämne hänvisar jag även till Chetan Bhatts *Hindu nationalism: Origins, Ideologies, and Modern Myths* samt Thomas Blom Hansens *Saffron Wave: Democracy & Hindu Nationalism in Modern India*. För en fördjupning kring asketordnar i en historisk kontext använder jag William R. Pinchs *Warrior Ascetics and Indian Empires* samt Robert Lewis Gross *The Sādhus of India*. Viss ytterligare litteratur återges i litteraturlistan.

1.3 Metod och disposition

Med utgångspunkt i Alters studier kommer jag att ge en tematisk redogörelse för akhararörelsen ur olika perspektiv. Jag har valt att koncentrera mig främst på dessa studier då det har varit svårt att hitta andra källor som behandlar denna rörelse, men kompletterar med övrig litteratur i undersökningsdelens underrubriker. Under rubriken *undersökning* kommer jag att gå igenom och besvara mina frågeställningar, samt problematisera dessa utifrån

litteraturen, med utgångspunkt i de frågor jag ställt. Under rubriken *sammanfattning och slutsatser* kommer först en kortare sammanfattning av undersökningen, vilken innefattar en slutdiskussion där jag resonerar kring undersökningen. Allra sist finns en litteraturförteckning.

2 Undersökning

2.1 Livet i en akhara

En akhara är den plats där indiska brottare har sin hemvist, och är som en form av fristad i vilken brottare uppehåller sig under sin fritid, det vill säga då de inte arbetar med sina civila sysselsättningar, och kan ses som en speciell plats, avskild från det vardagliga i form av arbete och familj.¹ De brottare som ingår i en Akhara kallas *malla*, och hur många mallas som ingår i en akhara varierar mellan ett fåtal och upp till så många som sjuttio stycken, och åldersspannet mellan dessa kan vara mellan åtta och ända upp till sjuttio år.² De yttre, rent geografiska och estetsiska förutsättningarna för en akharas utformning kräver därmed att man hittar just en avskild plats som är i samklang med naturen. Exempelvis bör en viss typ av växtlighet planteras på ett visst sätt, så att dessa harmoniserar med naturen, och naturliga inslag som vatten, jord, luft och så vidare, har en central funktion i utformandet av en akhara.³ En akhara ska också ses som en religiös institution; ”An akhara as a whole may be considered to be a religious environment where exercise and wrestling are facts of devotion to a way of life”.⁴

Brottningens funktion kan således ses som en rituell handling, men själva idrottandet är inte det enda som ingår i en mallas uppgifter inom en akhara, men den fysiska träningen och brottningen är en medelpunkt i den kulturella tradition som utövas i dessa institutioner. Alter beskriver detta, och jämför vidare den dagliga träningen med recitation av mantran och böner; ”(…) a literal parallel is drawn between the recitation of a prayer and the repetitive exercise routines performed every morning by wrestlers”.⁵ Således kan man se att religionen är en viktig del av en akharas verksamhet, och de handlingar som utförs inom en akharas väggar kan på samma sätt ses som rituella handlingar, till exempel just ovan nämnda kroppsliga

¹ Alter, JS, *The wrestler's body: identity and ideology in North India*, Berkely 1992, s. 18.

² Alter 1992, s. 3.

³ Ibid, s. 19.

⁴ Ibid, s. 21.

⁵ Ibid, s. 21.

träning, tvagning, rengöra allehanda religiösa föremål såsom monument eller dylikt. Samtidigt så innebär detta inte att den religiösa aspekten av brottningen är den enda, utan snarare att de religiösa förordningarna är normerande för hur en människa bör leva sitt liv:

However much temples, shrines, lamps, garlands, and incense create an atmosphere of sanctity, these things do not indicate that formal religion subsumes akhara life. It does not define the boundaries of wrestling life, but it does (...) provide a strong baseline for the construction of personal identity.⁶

Alter menar vidare att brottningen kan ses som en replik på den gängse religiöst präglade sociala ordning som råder inom hela det hinduiska samhället, då man inom akharas träningsfaciliteter, och under *dangals* (turneringar), gör undantag på kastordningen; "Because of the staged caste confrontation that characterizes many bouts, I suggest that dangals are important commentaries on Indian social life."⁷ Man kan i det idrottsliga utövandet se brottaren som individ, och inte som en medlem av en kast, där man på lika villkor tillåts tävla mot varandra utan hämningar med hänvisning till att motståndaren tillhör en högre eller lägre kast.

2.2 Kroppskulturen

Inom hinduismen så spelar det kroppsliga en stor roll, och hälsa och fysisk och psykisk balans är en viktig del av en praktiserande hindus vardag.⁸ Renhet och orenhet förefaller vara centrala begrepp i synen på det kroppsliga, då den som är oren också anses ohälsosam, och ritualer kring kroppslig rening har en viktig funktion för medlemmarna av en akhara.⁹ "It is a sport, but it is also an elaborate way of life involving general prescriptions of physical culture, diet, health, ethics, and morality".¹⁰ Området i sig anses som heligt, och hygieniskt rena handlingar, såsom att exempelvis spotta eller snyta sig, får endast uträttas på vissa bestämda platser, så att renheten hos den gemensamma akharan inte hotas.¹¹ Carstairs tar upp vikten av renlighet inom hinduismen, och menar att alla kroppsvätskor anses som orena; "Any secretion from the inside of the body is defiling, but the most defiling of all is human excrement."¹²,

⁶ Ibid, s. 21.

⁷ Ibid, s. 107.

⁸ Alter, Joseph S. (red.) *Asian medicine and globalization*. Philadelphia 2005, s. 78f.

⁹ Alter 1992, s. 23.

¹⁰ Alter, 1992, s. 5.

¹¹ Alter 1992, s. 32.

¹² Carstairs, G. M. *The twice-born : a study of a community of high-caste Hindus*. London 1957, s. 81.

och beskriver vidare tvagningsprocess som bör efterföljas för att säkerställa att man är helt ren efter avträdet, där man bör tvätta sig med först jord och sedan tolv gånger med vatten.¹³

En annan viktig aspekt på en brottares strävan efter att finna harmoni i sig själv, och i sin tillvaro, är den speciella diet som ses som en hörnsten i den identitetsskapande process som varje brottare går igenom. Alter tar upp den ayurvediska traditionen, där man beroende på vilken kroppslig kategori man tillhör, bör hålla sig till en viss typ av diet för att uppnå fysisk och mental balans.¹⁴ Då en brottares huvudsakliga aktivitet är intensiv kroppslig träning, som gör dem varma, så bör detta enligt ayurvedisk tradition vägas upp med en diet som huvudsakligen består av sval, lugnande föda; så kallad *Sattva*:

(...) a *sattvic* (pure, light, pacifying) diet in conjunction with regular fasts is the key to health because this is the best way to build up one's 'Vital Reserve' and remain free from desire.¹⁵

Vad gäller *sattva*föda, så lyfter Alter fram två inslag av näringsmedel som speciellt viktiga i en brottares diet; mjölk och *ghi*¹⁶, och konstaterar att "Although he cannot live on *ghi* and milk alone, a wrestler constructs his diet around them."¹⁷ Andra livsmedel som anses stärka en brottares inre och yttre styrkor är exempelvis mandel, som sägs vara speciellt gynnsamt för uthålligheten och snabbheten hos brottaren, samt *chana*¹⁸, som sägs öka energin, styrkan och uthålligheten, och ses som ett enklare alternativ till mandeldieten.¹⁹ *Chana* har dock en ytterligare symbolisk roll, menar Alter;

Even though *ghi*, milk and, almonds are regarded as essential to a wrestler's overall development, *chana* is accorded high rank. It is the food of the people and for the people, a food that potentially gives everyone access to the wrestler's health and strength.²⁰

Den diet som de indiska brottarna håller skall ses som ytterligare en rituell handling, där det man äter och dricker påverkar den kroppsliga balansen, och det verkar vara ett faktum att kött exempelvis inte är någon kost som förekommer i någon större utsträckning. Alter menar att den vegetariska kosthållning som brukas inte ska ses som en moralhandling i enlighet med

¹³ Ibid.

¹⁴ Alter 1992, s. 66.

¹⁵ Alter, Joseph S. *Gandhi's body : sex, diet, and the politics of nationalism*. Philadelphia 2000, s. 81

¹⁶ En sorts renat smör.

¹⁷ Alter 1992, s. 67.

¹⁸ En sorts gula kikärter.

¹⁹ Alter 1992, s. 68.

²⁰ Ibid, s. 69.

ahimsatraditionen; ”People choose to eat meat or not eat meat on the degree to which they see it affecting their state of body/mind.²¹ Av samma anledning väljer man som brottare i regel bort exempelvis tobak, koffein, alkohol och starkt kryddad mat. Dieten har även som uppgift att hjälpa brottarna att tillverka kvalitativ sädesvätska, vilket är en central faktor i upprätthållandet av kroppslig balans och fysiskt och psykiskt välbefinnande.

2.3 Celibatär asketism inom akharas

Som ovan nämnt så är den manliga sädesvätskan en viktig beståndsdel i den strävan efter inre och yttre styrka som en malla eftersträvar. Att ha en god produktion av denna, samt att sedan behålla den anses som värdefullt, då spermier anses innehålla själva essensen av livet. Carstairs visar, i en intervju med en praktiserande hindu, på hur man inom denna religion kan se på produktionen av sädesvätska, och hur den kan stå som symbol för manlighet i form av yttre och inre styrka;

Everyone knew that semen was not easily formed; it takes forty days, and forty drops of blood, to make one drop of semen. (...) and everything you eat goes into two stomachs, solid food into one and liquids into another (...) and this in turn gives blood, and blood in time forms semen.²²

Följaktligen kan man anta att det är en allmängiltig tros punkt bland hinduer att manlig sädesvätska har speciella närmast heliga egenskaper, och att själva livets innersta natur finns konserverat i denna. Alter menar att brottare kan ses som en av de falanger inom hinduismen där denna vördnad för den manliga sädesvätskan, och som närmast kan beskrivas som en kroppslig kult, är den viktigaste stöttepelaren i en akharas verksamhet och i den enskilde brottarens liv; ”It is the source of all strength, all energy, all knowledge, all skill”.²³

Således kan man se det som att man, såtillvida man har ambitionen att bli en framgångsrik malla, bör konservera sin sädesvätska, och därmed leva i sexuell avhållsamhet. Idealet bland dessa manliga idrottare är därmed att leva i celibat, i syfte att primärt behålla så stora mängder sädesvätska som möjligt, för att uppnå de fysiska och moraliska mål som glorifieras inom en akhara. ”A man who possesses a good store of such good semen becomes a super-man (...)

²¹ Alter 1992, s. 71.

²² Carstairs 1957, s. 83f

²³ Alter 1992, s. 71.

life of celibacy and piety had brought them to this peak of condition.”²⁴ Celibetet kan, förvisso något förenklat, kallas *Brahmacharya*. För en brottare är detta den viktigaste hörnstenen i livet, och nödvändigt för att upprätthålla sin status som man och brottare.²⁵ Brahmacharya kräver stora mått av självkontroll, och i denna ingår ett flertal faktorer, vilka skall fungera som upprätthållare av densamma. Den första och mest centrala är, vilket jag redan varit inne på, beskyddandet av sädesvätskan; *Virya*. Till virya kan man även räkna bärandet av den mycket speciella, hårt åtsittande underkläde vilket bärs av alla brottare inom en akhara, en så kallad *langot*, vilken binder upp de manliga genitalierna mellan benen, som en symbol för det självvalda celibatet, men även med viss fysisk inverkan. Alter menar att brahmacharya inte är någon enkel livsstil att följa, i synnerhet inte i ett modernt samhälle med alla de frestelser som bjuds.²⁶

För en brottare, som skall företräda fysisk styrka, och därmed måste producera och bibehålla extra stora mängder sädesvätska, krävs extra stor disciplin för att upprätthålla brahmacharya. Vidare påvisar Alter att många brottare får arbeta mycket hårt för att följa brahmacharyas väg, och givetvis finns det avvikelser, men *alla* brottare respekterar denna livsväg, och eftersträvar den. Tron på kraften hos brahmacharya bland de indiska brottarna är således stor, och det är med sträng disciplin som denna efterlevs.

Kvinnor är i regel inte tillåtna inom en akharas område, då de symboliserar ett hot mot upprätthållandet av brahmacharya, och ett hot mot brottarens självkontroll och fysiska hälsa. Snarare ska de behandlas som mödrar eller systrar i den mån man har någon relation med en kvinna. Alter illustrerar denna hållning;

(...)one should not look at a woman, never speak to a woman, never touch a woman, never think about a woman, never listen to a woman, never be alone with a woman, never joke around with a woman, and, of course, never have intercourse with a woman.²⁷

Som en symbol för denna rädsla för kvinnors negativa inverkan på en brottares brahmacharya har ormen en roll, och ormen avbildas även som en symbol för det sexuella i olika sammanhang, till exempel kan ormar ses lindade kring lingam-stenar, och ormarna kan i dessa

²⁴ Carstairs 1957, s. 84.

²⁵ Alter 1992, s. 72.

²⁶ Alter 1992, s. 72.

²⁷ Ibid

skepnader ses både som falliska symboler, men även som sexualitet som ett hot mot det manliga.²⁸ Den kvinnliga symboliken, där det moderliga idealiseras, återkommer även i synen på akharan. ”Wrestlers speak of the akhara earth in very maternal terms. It is nurturing, comforting, and protective. Wrestling in the akhara is like playing in his mothers lap.”²⁹ Denna bild av kvinnan, där det feminina både ses som ett hot mot manligheten, samtidigt som man talar om kvinnan som moder och jämför henne med själva jorden, är i mina ögon paradoxal. Det kan vara svårt att förstå synen på det kvinnliga som något som å ena sidan står för någonting rent; mödernet som alla föds ur, och å andra sidan som någonting orent och hotfullt, och som genom sin sexuella kraft indirekt hotar en mans hälsotillstånd. Kanske kan man här, vid en jämförelse, se kopplingar till motsatsbilden av madonnan och horan i västerländsk kultur, och att även den kvinnosyn som odlas inom akharas kan ses som en produkt av de svårigheter män under vissa omständigheter har att se kvinnor som komplexa människor i lika hög grad som de själva.

Själva jorden i träningsanläggningen ses som helande och full av kraft, och denna helandekraft ses som en direkt följd av tanken på jorden som modern. Alter menar att man som brottare har en relation till själva jorden, inte minst genom utbytet av kroppsvätskor i samband med den fysiska träningen, och att det i denna ritualhandling sker ett utbyte av energi från jorden.

Alter menar att man dels ska se en akhara som en rent idrottslig institution, där träning och tävlande i kombination med celibat, diet och kroppskultur utgör själva kärnan av verksamheten, men även som en form av kloster, kopplat till ett asketiskt ordenssällskap kallat *Naga sannyasi*.³⁰ Denna ordens verksamhet har vid sidan om den religiösa agendan tydliga militära inslag, och detta har gett följden att vissa akharas genom historien fungerat som träningsanläggningar för soldater, då Naga sannyasi genom åren varit inblandad i ett flertal konflikter. Alter menar att man i dessa konflikters kölvatten kan skönja vissa av de inslag som blivit signifikativa för en akharas verksamhet, såsom en förhållandevis lös hållning gentemot kastsystemet, samt att införa den fysiska striden som ett viktigt moment i

²⁸ Ibid, s. 80.

²⁹ Ibid, s. 86.

³⁰ Ibid, s. 122.

verksamheten, och för den enskilde individen ett väsentligt inslag i formandet av identiteten och därmed självförverkligandet.³¹

2.4 Religiositet i akharas

En akhara är inte endast en träningsanläggning i vanlig bemärkelse, utan ska även, som jag nämnde i inledningen, ses som en helig plats, och varje akhara har ett antal helgedomar vilka vårdas av medlemmarna, och det huvudsakliga objektet för tillbedjan bland brottarna är *Hanuman*, och hans inflytande på brottarna i en akhara är stor.³²

The image of Hanuman is cleaned at least twice a week (...) His 'clothes' are cleaned regularly, offerings are made to him twice a week, he is prayed to every morning when his blessing is invoked, and he is saluted whenever someone enters or leaves the akhara.³³

Det förefaller naturligt att just Hanuman är den gudom som brottare i en akhara tillber främst, då han är den ultimate innehavaren av alla de egenskaper, fysiska, mentala och moraliska, som en brottare eftersträvar. Hanuman företräder karaktärsdrag av både styrka (shakti) och andäktig tillbedjan (bhakti), där det förstnämnda kan ses som en direkt konsekvens av det senare; ”The more perfect his bhakti, the greater his strength; the more fabulous his strength the greater the magnitude of his bhakti.”³⁴ Genom att visa de avbilder av Hanuman som förekommer i templet kärlek, så förstärks således relationen mellan människa och gud;

Eftersom bilden är en av den Högste Herrens former är det snarare bilden som underlättar och förstärker förhållandet mellan den Gudshängivne och Gud. Det är bilden som möjliggör den allra djupaste känsloutjultelsen i kulten.³⁵

Hanuman ses vidare som en gudom vars väsen skiljer sig från de övriga gudarna i den indiska gudavärlden, då han förvisso är ett övernaturligt väsen, men representerar snarare det rättfärdiga livet än en högre makt i det avseendet att han i sin hängivenhet och fromhet står som modell för hur i det här fallet en brottare ska se på sin existens, och hur man bör leva sitt

³¹ Ibid, s. 122.

³² Ibid, s. 20f.

³³ Ibid.

³⁴ Ibid, s. 109.

³⁵ Eck, Diana L. *Darśan: det gudomliga skådandet: en introduktion till hinduisk ikonografi*. Nora 1996, s. 49.

liv.³⁶ Genom att se det gudomliga, darsán, så kan en brottare med andra ord se det gudomliga i sin egen aktivitet, och genom att eftersträva liknande kvantitet av hängivenhet och självkontroll som Hanuman visade Rama, så får brottaren fysisk styrka såväl som gudomlig insikt.

For the wrestler, the lesson of Hanuman's bhakti towards Ram is very clear. Just as Hanuman is helpless without the shakti he derives from his love for Ram, so the wrestler is powerless without a similar commitment of devotion to Hanuman. Hanuman's relationship to Ram provides a model for the wrestler's general attitude towards Hanuman.³⁷

Detta innebär i princip att så länge en brottare bär med sig tanken, eller bilden, av Hanuman i vad han än tar sig för, så finns det ingenting som är omöjligt, och ingenting som inte går att realisera, men om motsatsen inträffar, att brottaren inte tänker på Hanuman, så är all aktivitet meningslös, då den rätta hängivenheten saknas, och slutsatsen är att detta även gäller i andra mänskliga aktiviteter i livet. Hanumans bhakti gentemot Rama måste för övrigt även stå som förebild för den hängivenhet man visar gentemot sin guru, vilka ofta anses vara innehavare av just dessa ideal-egenskaper.

2.5 Akharas, hindunationalism och maskulinitet

Under kolonialtiden så växte en föreställning fram bland de koloniserande britterna att den manliga delen av den hinduiska befolkningen var att betrakta som svaga, viljelösa och, med brittiska mått mätt, direkt omanliga.³⁸ Alter menar att denna inställning, trots att den var klichéartad och utan tidigare förankring bland de koloniserande folken, efterhand bidrog till att skapa en form av anti-kultur bland hinduerna.

Detta föraktfulla sätt att bemöta hinduerna ledde till en reaktion bland det indiska folket, i syfte att återupprätta bilden av den indiska manligheten, och vände sig då till den indiska brottningskulturen: (...) the self-image of efftiness became real enough to invoke a national response from various reformers who sought to remasculate Indian character through a

³⁶ Alter 1992, s. 108f.

³⁷ Alter 1992, s. 114.

³⁸ Alter 2000, s. 125.

'revival' of interest in physical culture and wrestling.³⁹ Den kanske mest betydande aktören inom denna kamp var *RSS (Rashtriya Swayamsevak Sangh)*, en militant pro-hinduisk organisation, vilka nyttjade akharas strukturella form för sin kamp genom att exempelvis sammanföra de traditionella, religiösa aktiviteterna inom akharas med rent militära inslag;

The methodology of the RSS refashioned a number of existing practises, notably the akhara institution - the longstanding popular tradition of young men meeting at wrestling pits, and doing physical exercises – as well as the institutional form of a religious sect gathered around a spiritual authority.⁴⁰

Dock fanns det redan inom dessa institutioner en tradition av krigsföring, och Jaffrelot menar att den framväxande militanta kultur som växte fram påminde starkt om den organisation av militär träning, närstridsteknik samt religiös praxis, som funnits inom akharas i praktiken sedan medeltiden.⁴¹ Pinch menar att man under denna period, av olika anledningar, gick ifrån småskalig, mer man-mot-man-betonad stridsträning, till en organiserad härstyrka, och som brukade långdistansvapen såväl som närstridsvapen⁴², något som även Gross tar upp; "Each akhara operates as an individual corporate unit, but all the akharas in a sect are linked together by a superior governing body".⁴³

Vidare förefaller det som om samspelet mellan nationalismen, brottningen och kroppskulturen inledningsvis var att betrakta som ett sätt att förankra den traditionella indiska seden, vilken ansågs ha sitt ursprung i förhistoriska, lantliga miljöer, och ge den nya växande indiska medelklassen en möjlighet att känna stolthet i sitt ursprung, och som sagt återskapa den manlighetskultur som hade devalverats av de brittiska bosättarna, och denna växande rörelse blev sedermera en symbol för upproret, eller kanske snarare för kampen, mot de koloniserare som styrde Indien; "Regular discipline and the training of 'mind, body and intellect' were seen by the RSS as necessary for ideological inculcation and 'character-building'(...)."⁴⁴ Akhara som institution blev således att betrakta som en symbol för frigörelse, och den fysiska träningen inom brottningen blev därmed att betrakta som en närmast politisk aktivitet.⁴⁵

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Hansen, Thomas Blom, *Saffron Wave: Democracy & Hindu Nationalism in Modern India*, 1999, s. 93.

⁴¹ Jaffrelot, Christophe, *Hindu nationalism : a reader*, Princeton, 2007, s.35.

⁴² Pinch, William R., *Warrior Ascetics and Indian Empires*, New York 2006, s. 70f.

⁴³ Gross, Robert Lewis, *The Sādhus of India, a study of Hindu ascetism*, New Delhi 2001, s. 139.

⁴⁴ Bhatt, Chetan, *Hindu nationalism: Origins, Ideologies, and Modern Myths*, Oxford 2001, s. 142.

⁴⁵ Alter 2000, s. 124ff.

Broadly speaking, the discipline and physical training that characterized this physical fitness movement may be seen as a form of cultural politics wherein the primary concern was to decolonize the subject male body and remasculate its effete character.⁴⁶

Denna reform ledde vidare till att skapa nationalistiska band mellan de olika klasserna inom det indiska samhället, där exempelvis ovan nämnda medelklass genom den fysiska träningen som brottningen erbjöd kom i direkt kontakt med de lägre klasserna och kasterna, och man kan därmed tolka det som att *Bharatiya kushti* överbryggade vissa av de sociala åtskillnader som återfanns i samhället.⁴⁷ Ur detta möte kom också en tradition av glorifierande av framgångsrika mallar, där en skriftlig manlighets- och hjältetradition växte fram inom den hinduiska litteraturen, vilket också stärkte den hindunationalistiska kampen, och inspirerade till motstånd mot kolonialmakten. Brottarna kom således att ge uttryck åt denna motståndsrörelse, genom sitt återskapande av den äldre, traditionella manligheten, vilken sågs som ett ideal bland hinduer från alla klasser.⁴⁸

3 Sammanfattning och slutsatser

Medlemskapet i akharas är att betrakta som en fas i det självförverkligande och den livsåskådning som en brottare eftersträvar. Man kan se dessa inrättningar som institutioner för fysisk och mental träning, med det rent idrottsliga i centrum, men också som religiösa centra med starka traditioner av ritualer och annan andlig verksamhet. Dessutom finns den rent militanta aspekten av dessa centra, vilka genom historien använts som samlingscenter för väpnade asketer, och vars medlemmar förekommit i allehanda konflikter. För att återknyta till mina inledande frågeställningar, så kan man se att de inslag av celibat, asketism, diet, kroppskultur, strid etc som förekommer inom akharas, kan hänvisas till den speciella tradition som uppstått inom denna brottarkultur, och kan ses som speciell på flera sätt. Exempelvis genom synen på avhållsamhet som en källa till fysisk och psykisk styrka, och därmed ökad maskulin kraft, där det sistnämnda förefaller vara något som går som en röd tråd genom verksamheten. Man kan ju dock fundera kring det paradoxala i att en rörelse, vars medlemmar ska ses som asketer, i olika grad bedriver kommers, som exempelvis ägande av mark och andra inkomster.

⁴⁶ Ibid, s. 125.

⁴⁷ Se 2.1 samt Alter 1992, s. 107ff.

⁴⁸ Alter 2000, s. 128.

Samspelet mellan religion, nationalism, brottning och den speciella kroppskultur med dess celibatära inslag som präglar en akharas verksamhet har gjort att en brottares identitet på många sätt kan ses som en symbol för något större; inledningsvis en symbol för ett kroppsligt och religiöst ideal, sedan en symbol för frigörelse under brittisk kolonialtid, då bilden av den hinduiska manligheten behövde återupprättas, varför tydliga militanta influenser infördes på agendan, och mallas kom att utbildas i stridskonst. Akhararörelsen förefaller under kolonial period som en tydlig kontrast, och kanske rentav är att betrakta som ett ställningstagande, gentemot den *Ahimsa*-rörelse som växte fram under Gandhi.

Kan man på samma sätt se akharas som symboler för någonting traditionellt i dagens samhälle? Kan man möjligen se dessa som en motkraft till alla de nya influenser som präglar dagens indiska samhälle, och där "hotet" mot traditionen inte kommer utifrån via en kolonialmakt, utan snarare genom Indiens nya roll som stigande industrination med en viktig plats inom den växande globala ekonomin. Man kan avslutningsvis fråga sig om dessa inrättningar, med sin till synes materiellt och avskalade asketiska kultur, sina strikta levnadsregler vad gäller kroppen och sinnet, med exempelvis hård träning och diet samt strikt sexuell avhållsamhet, samt sin starka religiösa prägel, att kunna stå emot förändringens krafter ytterligare en gång?

Avslutningsvis kan sägas att det under denna studie väckts ett flertal nya frågor som vore intressant att studera i en mer omfattande undersökning. Inte minst kring den indiska maskulinitetskulturen och dess förhållande till exempelvis den västerländska, där det förefaller vara stora kontraster vad gäller manlighets-, eller kanske snarare machoidealet. Vidare skulle det vara intressant att titta närmare på den auktoritära ledarens, guruns, roll inom dessa rörelser, och i allmänhet undersöka det underliggande hierarkiska systemet inom akharas. Det kunde även vara intressant att ytterligare fördjupa studierna kring det historiska skeendet inom de hinduiska askesrörelserna; deras roll i de konflikter som drabbat den indiska landsbygden, och få ytterligare bakgrund till de nationalistiska rörelsernas uppkomst, samt dessa rörelser relation till andra religioner, såsom kristna, judar och muslimer, både i en historisk kontext och i nutid.

4 Litteratur

Alter, Joseph S. (red.), *Asian medicine and globalization*, Philadelphia, 2005.

Alter, Joseph S., *Gandhi's body : sex, diet, and the politics of nationalism*, Philadelphia., 2000.

Alter, Joseph S., *The wrestler's body identity and ideology in North India*, University of California Press, Berkeley, 1992.

Bhatt, Chetan., *Hindu nationalism origins, ideologies, and modern myths*, Berg, Oxford, 2001.

Blom Hansen, Thomas, *The saffron wave : democracy and Hindu nationalism in modern India*, New Jersey., 1999.

Carstairs, G. M., *The twice-born : a study of a community of high-caste Hindus*, London, 1957.

Eck, Diana L., *Darśan: det gudomliga skådandet: en introduktion till hinduisk ikonografi*, Nora, 1996.

Gross, Robert Lewis, *The Sādhus of India, a study of Hindu ascetism*, New Delhi 2001.

Jaffrelot, Christophe, *Hindu nationalism : a reader*, Princeton, 2007.

Pinch, William R., *Warrior Ascetics and Indian Empires*, New York 2006.